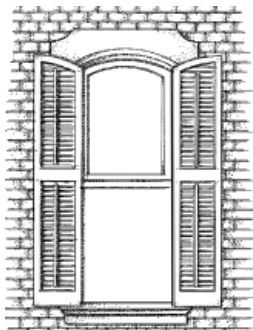

**Poruka
subotne
škole**

**Vesti
I/2011**

I tromesečje

Drage vođe subotne škole,

Ovo tromesečje predstavlja Južnoazijsku diviziju, koja obuhvata zemlje Butana, Indije i Nepala plus Maldive.

Izazovi

Sa milijardu i 200 miliona stanovnika, i više od 1,4 miliona adventista, svaki 820. stanovnik Južnoazijske divizije je adventista. Do najvećeg rasta došlo je proteklih 16 godina. 1995. godine je divizija imala manje od 200.000 članova.

Temelj za ovakav izuzetan rast postavljen je tokom proteklih 100 i više godina, kad su po celom području osnivane adventističke škole. Hiljade studenata nehrišćana pohađalo je ove škole, u kojima su mogli da uče engleski, jedan od zvaničnih jezika Indije. Ovde su naučili daleko više od standardnih lekcija. Mnoga od ove dece su krštena tokom školovanja, a još nekoliko hiljada dece, koja nisu krštena, upoznala su hrišćanske vrednosti sa kojima su došla u dodir dok su pohađala školu.

Danas adventističke škole nastavljaju da gaje svoj ugled vrhunske akademske ustanove. Broj prijava za studije i dalje premašuje predviđeni kapacitet. Proširenje triju škola u Indiji pomoći će da još više dece dobije odlično obrazovanje dok uče koliko ih Hristos voli.

Crkve u Indiji upravljaju se prema izreci: »Sagradi crkvu i oni će doći.« Svakog dana nekih 3.000 zajednica vernika ima potrebu za crkvom u kojoj će održavati bogoslužjenje. Dok se crkva brzo gradi, ona se ispunjava onima koji žele da znaju o Isusu. Druge zajednice

nastavljaju da se formiraju dok se Jevanđelje širi po diviziji, ali potrebno je više jednostavnih crkava da ih prime.

U Južnoj Aziji često se dešava da zajednica koja nema svoje crkve biva ismejana ili izbegavana od strane komšija. »Vi kažete da je vaš Bog svemoćan. Zašto onda ne može da vam sagradi crkvu?« pitaju oni. I onda ukazuju u bilo kom smeru na hramove napravljene kamenim bogovima; ali, kad zajednica sagradi makar i jednostavnu crkvu, ti isti ljudi dolaze da čuju poruku Božje ljubavi.

Mogućnosti

Ovog tromesečja dar trinaeste subote pomoći će da se izgrade

- kompleksi učionica u tri adventistička internata na zapadu, jugu i jugoistoku Indije
- crkve za postojeće zajednice u svih osam regiona u Južnoazijskoj diviziji

1. januar 2011.

Hod verom (Južna Indija)

Reks je ležao u krevetu, nesposoban da pomeri noge. Doktorove reči su lebdele u vazduhu kao dim koji guši nadu. »Nikad više nećeš hodati«, rekao je.

Reks je zurio u plafon. Šta bi se desilo njegovoj porodici? On se opirao molbama porodice da subotu provede na bogosluženju sa njima, odgovarajući im da ne može da dopusti da ne ide na posao. A sada mu doktor kaže da možda nikad više neće hodati.

Gde je Bog u svemu ovome? pitao se Reks. Šta će nam se desiti?

Reks je imao mnogo vremena da razmišlja dok je bespomoćno ležao. Znao je da ga je njegova lična tvrdovratost dovela tu gde je sad.

Tvrđovrati čovek

Reks je bio ponosan na svoju porodicu i svoju sposobnost da ih obezbedi. Kad ga je ujak posetio dve godine ranije, on je pozvao Reksa da upiše svoje ćerke u adventističku školu. Čak je ponudio pomoć da devojčicama plati troškove školovanja. Tako se Reks složio i upisao devojčice u adventističku školu. Njima se to svidelo!

Devojčice su želele da pohađaju subotnu školu tako da ih je njegova žena vodila tamo. Ona je molila Reksa da ide sa njima, ali on je uvek imao izgovor – morao je da radi. Kada ga je jedne nedelje pastor pozvao da prisustvuje danu posta i molitve koji se održavao jednom mesečno, Reks je pristao. Uživao je u bogosluženju i postao uveren da je ono što pastor poučava na sastancima istina.

Pastor je molio Reksa da se uskladi sa onim što je već znao da je istina i da dopusti Bogu da se brine za njega i njegovu porodicu, ali Reks je još uvek oklevao. On je pušio i pio, i nije bio siguran da li može da prestane. Međutim, kad mu je penzionisani pastor ponudio da proučava Bibliju s njim tokom pauza za ručak, Reks je to prihvatio.

Reksova žena je želela da bude krštena i zamolila je svog supruga da taj zavet učine zajedno, ali je on rekao da se ne oseća spremnim. Rekao joj je da se slobodno krsti, i da će i on to učiniti jednog dana. »Samo imaj poverenja u Boga«, molila ga je, »On će se pobrinuti za sve detalje.« Ipak, Reks se opirao.

Nakon višemesečnog proučavanja sa penzionisanim pastorom, Reks se konačno složio da bude kršten. On je znao da je i dalje isti čovek kakav je bio i ranije, još uvek više zabrinut kako će da zaradi za svoju porodicu nego da dopusti Bogu da vodi njegov život.

Vreme za razmišljanje

Nesreća je promenila sve. Sad on više nije imao nikakav izbor osim da se odmara i to svaki dan. Reks se sećao kako se trudio da reši finansijske probleme svoje porodice nepoštovanjem Boga i subote.

Pastor i članovi crkve posetili su Reksa i ohrabрили ga da ima poverenje u Boga. Reks se molio Bogu da mu oprostí njegovu nevernost. Predao je svoj život Bogu, i ovoga puta je zaista tako i mislio. Zamolio je Boga za isceljenje, ali je obećao da će, bez obzira šta se desilo, on verovati Bogu i ići u crkvu sa svojom porodicom čim bude u mogućnosti.

Nakon nedelja provedenih u bolnici, bio je otpušten i čekao operaciju. Nije imao novca da plati hirurga, a nije bilo sigurno da će mu operacija omogućiti da ponovo hoda. Međutim, kad je njegov ujak ponudio da mu plati operaciju, Reks je osetio talas nade.

Operacija je olakšala bol koji je Reks osećao od povrede leđa, ali je on još uvek bio prikovan za krevet. Pitao se da li će ikada ponovo prohodati. Dok je provodio sate u molitvi i čitanju Biblije, duhovno je napredovao. Polako je njegovo telo počelo da reaguje i on je bio u stanju da se postavi u sedeći položaj. A zatim, godinu dana nakon nesreće, Reks je napravio svoje prve klimave korake.

Održano obećanje

Reks je održao svoje obećanje i počeo da ide u crkvu sa svojom porodicom. Slavio je Boga za svako poboljšanje svog zdravstvenog stanja. Osamnaest meseci nakon nesreće koja ga je paralizovala, Reks je mogao da hoda bez bola.

Shvatio je da je Bog, zaista, pokrio sve potrebe porodice. Našao je posao. Imao je manju platu nego na prethodnom poslu, ali novac je stalno dolazio. Porodica je verno davala desetak i, zbog Božjih blagoslova, i dalje uvek uspevala da plati svoje račune.

»Nesreća koja me je obogaljila iscelila je moju dušu«, rekao je Reks. »Zahvalan sam što je Bog obezbedio postojanje adventističke škole koja je pomogla mojoj porodici da dobije poruku istine i spasenja u Isusu.«

Naši misionari darovi podržavaju škole, medicinske klinike i mnoge druge usluge pomoći siromašnima u Indiji i po celom svetu. Hvala vam što ulažete u misiju.

U kratkim crtama

- Indija je sedma najveća zemlja u tom delu sveta i na nju otpada šestina svetske populacije, što je više od milijarde ljudi. Samo Kina ima više stanovnika.
- Iako se ekonomija Indije ubrzano razvija, mnogi ljudi još uvek žive ispod nivoa siromaštva. Skoro polovina ljudi u Indiji ne ume da čita ili piše. Mnogi pate od bolesti i lošeg kvaliteta hrane.

8. januar 2011.

Tvrđovrati đak (Južna Indija)

Radžeš se šetkao po svojoj spavaćoj sobi pokušavajući da odluči šta da radi. *Mora postojati način da se ovo reši*, mislio je on. *Ali koji?*

Dan pre toga direktor njegove škole odbio je da mu dozvoli da propusti časove subotom. A kad je Radžeš zamolio svoje roditelje da mu pomognu oko tog problema, oni su zahtevali da pohađa te časove. »Sve dok ti plaćamo školarinu, ti treba da ideš na svoje časove - na sve - ili će biti svašta...«

Goruća želja

Radžeš je išao u crkvu sa svojom majkom još od detinjstva, ali je osećao da mu nešto nedostaje i želeo je da sazna šta je to.

Onda je jednog dana video obaveštenje u kome se reklamiraju nekakvi biblijski sastanci. Pitao je majku da li može da prisustvuje i ona mu je to odobrila. Radžeš je uzeo svoju Bibliju i označio svaki pasus koji je pastor čitao. Kad je Radžeš rekao svojoj majci šta je saznao, ona to nije prihvatila. Međutim, Radžeš je bio siguran da je konačno našao ono što mu je nedostajalo u bogoslužnjima.

Ipak, to otkriće je imalo svoju cenu. Sad kad je znao istinu, morao je da je poslušša.

Pošto je Radžeš završio deseti razred, upisao se u srednju školu da bi učio elektroniku, ali, kad je počela školska godina, Radžeš je shvatio da se neki časovi održavaju i subotom. Pričao je sa direktorom škole, ali on je odbio da napravi izuzetak. Radžeš je zamolio svoje roditelje za pomoć, ali su i oni odbili da mu dopuste da propušta časove iz bilo kog razloga. »Sve dok ti plaćamo školarinu, ti treba da ideš na svoje časove - na sve - ili će biti svašta...«

Ne znajući šta da radi, Radžeš je otišao na časove sledeće subote. Međutim, Radžeš je želeo da ide u crkvu da slavi Boga, a ne da na času ignoriše profesore. I šta bi uradio kad bi test bio u subotu? Radžeš je znao šta treba da radi. Sledeće subote je otišao u crkvu umesto na čas.

Radžešova majka je saznala šta je uradio i odvela ga je do svog pastora, koji mu je rekao da su Deset zapovesti bile teret od koga je Hristos oslobodio svoje sledbenike. Radžeš se zamislio na kratko, a onda upitao: »Da li to znači da mogu da ubijem nekog i da će to onda biti OK?« Pastor je odbio da odgovori Radžešu.

Druga opcija

Radžeš se vratio u školu, nimalo bliže rešenju. Roditelji su insistirali da i subotom ide na časove, ali je on to odbio. Direktor je ponudio da mu da preporuku za premeštaj, ali je odbio da vrati već uplaćenu školarinu Radžeševom ocu. Dečakov otac je pokušao da ga ubedi da ostane u školi, ali Radžeš je to odbio. »Isus dolazi«, rekao je svom ocu. »Moram da budem spreman. Moram da budem veran sada.« Radžešov otac je ljutito i bučno napustio školu.

Radžeš se pitao da li će da izgubi celu godinu školovanja zbog svoje vere. Ponovo je pitao pastora šta da radi, a pastor mu je sugerisao da se upiše u adventističku srednju školu. Oni imaju smer za prirodne nauke«, rekao je pastor, «ali ja ne znam da li imaju upražnjeno mesto.« Radžeš se pitao da li će adventistička škola prihvatiti novog studenta usred semestra. Radžeš je *morao* da proba.

Radžešov otac se konačno složio da odvede dečaka do adventističke škole i da pokuša da ga upiše tamo. Kad su stigli, upravnik škole je popričao sa ocem i sinom. Radžeš je pitao za smer za prirodne nauke, i otac i sin su saznali da jedino slobodno mesto u školi postoji upravo u grupi u kojoj je Radžeš želeo da studira. Radžeš je siguran da ga je Bog blagoslovio jer je želeo da Mu bude veran u svojim ubeđenjima.

Stajati čvrsto radi vere

Radžeš je i dalje povremeno imao sukobe sa roditeljima zbog subote. Kad mu je otac rekao da će ići sa njim na verski festival koji pada u subotu, Radžeš je to ljubazno odbio. Otac ga je našao u crkvi i pokušao da ga na silu natera da napusti bogoslužjenje da bi otišao na tu svetkovinu.

Radžeš se drži čvrsto. On razume da Bog želi da ga vodi do istine za kojom žudi, a, kad je uleteo u probleme držeći subotu, Bog ga je vodio do adventističke škole u kojoj je poštovanje subote bilo prioritet.

Radžeš se nada da će jednog dana njegovi roditelji razumeti zašto mu je njegova vera tako važna. Za sada, on je zahvalan što pohađa školu koja ohrabruje njegova verska ubeđenja umesto da ih odbacuje.

Naš misionarski dar pomaže hiljadama dece u Indiji da studiraju u adventističkim školama. Hvala vam za to što ste mnogima od njih omogućili da uče o Božjem najvećem daru spasenja dok su još mladi.

Misionske vesti

- Indija ima stanovništvo od oko 1,2 milijarde ljudi. Adventistička crkva u Indiji ima oko 1,4 miliona članova, što je 0,1 % stanovništva.
- Adventističke škole su igrale veliku ulogu u rastu crkve u Indiji. Mnoga deca iz nehrišćanskih domova pohađala su adventističke škole da bi dobili kvalitetno obrazovanje na engleskom.
- Deo našeg dara trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se uvećaju i poboljšaju tri srednje škole u Indiji, tako da će još više studenata moći da studira tamo i uči o Božjoj velikoj ljubavi.

15. januar 2011.

Sobanina ljubav (Južna Indija)

Sobana je brzo hodala duž ulice pored svog supruga. Ona je volela kad on ide s njom dok ona deli Božju ljubav sa ljudima u njenom gradu. Sobanin suprug, student na adventističkom teološkom fakultetu, uvek bi joj se pridružio u poseti ljudima od vrata do vrata kad god nije imao časove.

Tog dana je Sobana, evanđelista amater, bila u jednoj maloj grupi u kući čoveka po imenu Darwin, koga je upoznala tokom svojih ranijih poseta. Darwin je bio srećan zbog toga što ga Sobana redovno poučava u njegovoj kući. Sobana je bila oduševljena! Ona je jedva čekala da vidi šta Bog planira sa ovim ljudima.

Otkriće sveštenika hrama

Darwin je pozvao Kišora u malu grupu koja je proučavala Bibliju. Kišor je bio poštovani sveštenik u nekoliko hramova u gradu, tako da je grupa za proučavanje Biblije bila nešto novo za njega. Njegove oče su sjale od zainteresovanosti i radoznalosti.

Tog dana je Kišor izgledao posebno raspoložen za priču. Posle molitve na početku sastanka, Kišor je progovorio. »U svetim knjigama sam čitao o svetom čoveku koji je bio veoma slavljén. O njemu se piše kao o čoveku kome je bilo zadato pet rana. Ko je ta osoba?«

Sobana je pogledala svog supruga. On je otvorio Bibliju i pročitao nekoliko stihova o raspeću. »Čovek koji je zadobio pet rana je Isus«, rekao je. »On je razapet na krstu da bi nas spasao od naših greha koji nas razdvajaju od Boga. Klinovi su probili njegove ruke i stopala, a mač je probio njegovo telo. To je bilo njegovih pet rana. On je umro na krstu da bi nas spasio«, rekao je sa puno poštovanja.

Kišorove oči su zasjale. »Čitao sam još jedan tekst iz svete knjige. On kaže 'Hvalite Boga zbog onoga koji je hodao po vodi.' Da li se i to odnosi na Isusa?« pitao je zainteresovano.

Sobana se nasmešila i ispričala priču o tome kako je Isus hodao po vodi. Kišorovo interesovanje je još više poraslo dok je to slušao i u svojoj glavi od delova svetih spisa stvorio sliku o tom Isusu koga je želeo da upozna.

Dok je Sobana pričala o Deset zapovesti, Kišor je pažljivo slušao dok je čitala svaku pojedinačnu zapovest. Iako je u Kišorovoj religiji bilo mnogo bogova, on je klimnuo glavom kad je čuo zapovest koja brani služenje bilo kom drugom bogu. Klimnuo je glavom i nakon svake druge pročitane zapovesti. On ih je razumeo.

Skupa odluka

Grupa je rasla, delom zbog toga što je Kišor pozvao nekoliko drugih ljudi da budu sa njim. Konačno, Kišor je zauzeo svoj stav prema Hristu i zatražio da postane hrišćanin. I devet ljudi koje je on doveo pošlo je za njim i prihvatilo Isusa kao svog Spasitelja. Konačno je njih 10 bilo kršteno. Međutim, to nije bila laka odluka. Kad je Kišor napustio svoju sveštèničku službu u hramu, žena ga je ostavila i povelà njihovu ćerku sa sobom. Ostatak porodice ga se odrekao. Stari prijatelji više nisu želeli da govore sa njim.

Sam u svom sada praznom domu, Kišor se borio sa svojim osećanjima. Njegova odluka da sledi Hrista imala je visoku cenu, ali Kišor je znao da je vredelo. On je želeo da svoju novu ljubav prema Hristu подели sa drugima.

Sobana je vežbala članove ove male grupe da drže biblijska proučavanja, a Kišor i Darvin su sad delili Božju ljubav sa drugima. Isus im je tako dragocen, toliko značajniji od drevnih rituala koje su ranije praktikovali. Oni su naučili kako drugima da drže biblijske časove i dele ono što znaju sa onima koji slušaju. Ovoj grupi je dodeljen i pastor da bi brinuo o njima.

Ići dalje

Sobana je znala da je vreme da započne rad u drugoj oblasti te regije gde ljudi nisu imali priliku da čuju priču o Isusu. Ali gde da ide? Par se molio zajedno za Božje vođstvo i Bog je stavio novo mesto Sobani u srce.

Oblast koju joj je Bog pokazao bila je 5 km izvan gradskih autobuskih linija. Sobana je morala da pešači od poslednje autobuske stanice da bi stigla do jedine porodice adventista u toj oblasti; ipak, Bog je to blagoslovio i skoro 12 ljudi se okupilo da proučava zajedno.

Sobana veoma voli da poučava ove nove vernike o Hristovoj ljubavi. »Ja volim ovo što radim, ispunjavajući svoju misiju da učim ljude o Hristu«, rekla je. »Ovo je Božje delo i ja sam zadovoljna da učestvujem u tome sve dok sam Mu potrebna.«

»Žetva je dakle velika, a poslenika malo« (Luka 10,2). Naši misioni darovi pomoći će Globalnoj misiji da pošalje stotine evanđelista amatera kao što je Sobana gde god je potrebno da se govori o Isusu. Hvala vam što delite sa drugima tako da i oni mogu da čuju o Božjoj ljubavi.

Misioni vesti

- Adventistička crkva u južnoj Aziji radi već više od 100 godina. Još pre 16 godina, članstvo crkve bilo je manje od 200.000. Danas ono broji više od 1,4 *miliona*, što je sedam puta više. Sada je u Indiji svaki 820. čovek adventista.
- Globalna misija i razni evanđeoski programi koje pripremaju vernici-laici izuzetno su doprineli ovom rastu. Naši misioni darovi pomažu radu Globalne misije u Indiji i po celom svetu.

22. januar 2011.

Crkva u šumi (Južna Indija)

Kola su se okrenula na prašnjavom putu koji je vodio iz grada. Put je vijugao ka brdima gde je drveće krilo od pogleda jednostavne kuće od blata i sa limenim krovovima. Vozač je zaustavio kola i otvorio vrata.

Putnici su izašli iz kola i pogledali oko sebe. Uzana staza je vodila do jednostavne kuće od blata i slame nedaleko od vrha obližnjeg brda. Mala grupa je pešačila prema toj jednostavnoj građevini. Red dekorativnih betonskih blokova služio je kao prozor a lišće palme ležalo je na plavoj ceradi koja je štitila ljude unutra od tropskih oluja.

Dva čoveka su se pojavila na vratima i pozdravila posetioce. Unutar zgrade je svetlost, koja se probijala kroz ukrštene drvene letve koje su služile kao prozor, otkrila nekoliko drugih ljudi koji su tu sedeli. Mala grupa je počela da peva poznate himne na svom maternjem jeziku.

Deca su sedela u krilima svojih majki ili baka i stidljivo gledala posetioce. Nekoliko njih je došlo iz drugih, udaljenih sela, dok su drugi došli iz neposrednog komšiluka ove jednostavne crkve.

Odani vernici

Šiba je prvi put čula za adventiste neposredno nakon završetka svoje srednje škole. Ona je imala probleme zbog toga što je izabrala Hrista i priključila se crkvi. Danas ona i njen suprug imaju dvoje dece. Njen suprug radi kao krojač. To je pošten posao, ali par se bori da zaradi dovoljno za svoju decu. Šiba i njen suprug naporno rade da bi imali pristojnu crkvu u koju drugi mogu da dođu na bogoslužnje i uče o Božjim divnim istinama.

Dok je čitao svoju Bibliju, Džordž je otkrio da Deset zapovesti brane služenje idolima. Džordž je bio poučavan da se moli kipovima, a ova zapovest ga je zabrinula. Njegov sveštenik je odbio da odgovori na njegova pitanja o molitvi kipovima, tako da je Džordž prestao da ide u tu crkvu.

Džordž je išao na neke evanđeoske sastanke i kršten je u Adventističkoj crkvi, zajedno sa drugima. Novi vernici su od blata

izgradili jednostavnu kućicu sa slamnatim krovom za bogosluženje. Početna građevina je više puta prepravljana, jer vernici nisu imali sredstava za neko kvalitetnije i postojanije rešenje za dom u slavu velikog Boga. Svaka porodica u crkvi bori se sa svojim svakodnevnim potrebama, i nikad nema viška novca za crkvu za koju su se molili. Džordž, sada glavni starešina, moli se posebno za crkvu. On zna da će mnogi iz komšiluka doći na bogosluženje ako budu imali bolju crkvu da primi sve te ljude.

Jakov je stariji čovek koji ima farmu kaučuka. On udara kaučukovo drveće i prodaje njihov biljni sok da bi zaradio za život. Pre nekoliko godina on se molio da sazna više o Bogu. Dobio je odgovor na svoju molitvu, a pastor je došao da proučava Bibliju sa Jakovom i nekoliko drugih porodica. Posle biblijskih proučavanja kršteno je njih 45. Oni su ostali verni, služeći Bogu u kućici od blata i popravljajući krov od slame kad bi procureo. Jakov živi 11 km dalje i pešači kroz šumu da bi došao na bogosluženje u ovu malu crkvu. On ne želi udobniji dom ili krevet; on želi crkvu u svom selu gde će ljudi moći da dođu da služe Bogu.

Nada trinaeste subote

Nakon kratkog zajedničkog bogoslužjenja, posetioci i crkvene vođe otišli su do vrha brda, gde su članovi raščistili zemljište od drveća i označili temelje svoje nove crkve. Oni su se molili da im Bog pomogne u izgradnji jednostavnog Božjeg hrama da bi Njegovo veličanstvo i ime bili visoko uzdignuti među ljudima u brdovitoj zemlji južne Indije. Zajedno su zahvalili Bogu kad su čuli da će im deo trinaeste subote od ovog tromesečja pomoći da nabave materijale koji su im potrebni da sagrade svoju crkvu. Oni jedva čekaju da počnu da rade, jer znaju da mnoge od njihovih komšija još nisu čule poruku o spasenju u Isusu.

Ovog tromesečja, naš dar trinaeste subote pomoći će da nekoliko zajednica raštrkanih po Indiji sagrade svoje jednostavne crkve u kojima će moći da održavaju bogoslužjenja. Mnogi koji nisu hrišćani osećaju da bilo koji bog koji nema lep hram nije značajan da bi mu se služilo. Mi možemo da obezbedimo jednostavne crkve koje će privući druge koji mogu da čuju da je naš Bog svemoćan i da ih voli.

Dok se posetioci spremaju da napuste brdo, članovi crkve ih mole da njihovu poruku prenesu vernicima po celom svetu. »Recite im

hvala. Hvala vam. Hvala vam«, kažu oni kroz stidljive osmehe dok se deca penju po njima i stidljivo smeše.

K.Dž. Vargiz je vođa subotne škole i lične službe Jugozapadne indijske unije, sa upravom smeštenom u državi Kerala.

Misionske vesti

- Oko 3.000 zajednica u južnoj Aziji nema pristojno mesto za bogoslužnje. Mnogi nehrišćani ismevaju vernike čiji Bog im nije obezbedio mesto za bogoslužnje. Kad se crkve izgrade, članstvo se ubrzano uveća.
- Deo dara trinaeste subote za ovo tromesečje pomoći će da se postojećim zajednicama u Južnoazijskoj divizioniji izgradi osam crkava, po jedna u svakoj uniji.
- Za više informacija o crkvama o kojima smo danas pričali, pogledajte video prilog na DVD-u »Adventistička misija«. Idite na www.AdventistMission.org i kliknite na DVD.

29. januar 2011.

Sila vere (Centralna Indija)

[Zamolite nekog mladića da ovu priču iznese u prvom licu jednine.]

Dolazim iz uticajne porodice u srednjoj Indiji i odrastao sam služeći istim bogovima kao i moji roditelji. Moji roditelji su želeli da me pošalju u najbolju srednju školu u gradu, tako da su me upisali u adventističku srednju školu. Nismo ni znali šta znači »adventista«.

»Šta je šabat (subota)?«

Svidela mi se moja nova škola i brzo sam stekao nove prijatelje. Jedan prijatelj, Amit, pozvao me je svojoj kući jedne subote uskoro nakon početka školske godine. Iznenadilo me je što nisu gledali televiziju; oni su samo pričali.

Pokušao sam da pratim njihov razgovor o nečemu što su zvali »šabat«, ali nisam razumeo. Prošaputao sam Amitu: »Šta je to šabat' o čemu pričaju?«

»Dođi sa mnom u crkvu u subotu«, Amit je rekao kroz šapat. »Videćeš o čemu se radi.« Bio sam radoznao, pa sam prihvatio poziv.

Sledeće subote otišao sam u crkvu sa Amitom i njegovom porodicom. Prepoznao sam ljude iz škole i svi su oni bili zaista prijateljski raspoloženi. I zamislite: tema bogoslužjenja tog dana bio je šabat. Pastor je čitao biblijske tekstove i objašnjavao zašto je šabat tako poseban. Nisam znao za Hrista, ali sam do kraja tog bogoslužjenja shvatio šta je šabat.

Počeo sam da sa Amitom idem u crkvu svake sedmice. Svidalo mi se bogoslužjenje, a pesme koje su se pevale davale su mi mir. Biblijske pouke su bile jednostavne, ali duboke. Hrišćanstvo je bilo tako drugačije od religije moje porodice.

Odlasci u crkvu su mi pomogli da cenim ono što sam učio u adventističkoj školi. Shvatio sam da adventisti imaju potpuno drugačiji način života; ono što sam učio zalazilo je u sve vidove života.

Otkrivanje moje lične vere

Međutim, kad je Amit otišao na koledž, prestao sam da idem u crkvu. Tada me je Arhana, devojka iz škole, pozvala da se vratim, što sam i učinio. Često sam posećivao njihov dom i učestvovao u bogoslužnju njene porodice. Bilo je tako lepo. Oni čitaju Bibliju na mom maternjem jeziku tako da mogu da razumem šta tu piše bolje nego da je čitaju na engleskom.

Njihova bogoslužjenja i njihova objašnjenja biblijskih tekstova podstakli su me da želim da i sam za sebe čitam Bibliju. Počeo sam od početka i našao se oči u oči sa pričom o stvaranju. To je bilo toliko drugačije od onog što smo učili u državnoj školi u koju sam ranije išao. Počeo sam da shvatam da je Biblija zaista Božja Reč i Njegova istina.

Nisam više verovao u bogove kojima su moji roditelji služili, ali oni nisu želeli da slušaju ono što sam pokušavao da im kažem o svojoj novoj veri.

Hodočašće

Jednog dana, roditelji su me pozvali da idem sa njima na hodočašće - samo da im ponesem prtljag, rekli su. Ipak, kad smo krenuli vozom, rekli su mi da očekuju i da učestvujem u verskim obredima u hramu u koji idu. Nisam mogao to da uradim, a znao sam da moji roditelji neće prihvatiti moje odbijanje. Tako sam otišao do vrata voza i čekao da voz uspori. Tada sam iskočio, otpešačio do najbliže stanice i vratio se kući autobusom.

Kad su se moji roditelji vratili, pitali su me zašto sam iskočio iz voza. Ponovo sam pokušao da im objasnim svoje novo verovanje. Nije bilo lako privoleti ih da slušaju.

Konačno, jednog dana su se složili da sednu i saslušaju moja objašnjenja za moje novo verovanje i to od samog početka. Sedeli smo zajedno pet sati dok sam ja pričao o Bogu, stvaranju, Isusovom životu i smrti i Njegovom drugom dolasku. Konačno su moji roditelji klimnuli glavom. Razumeli su bar deo onoga što verujem i od tad me nisu više uznemiravali zbog verovanja.

Uzvratanje

Završio sam adventističku srednju školu i otišao da studiram na univerzitetu. Pričao sam o svojoj veri kolegama studentima različitog porekla. Neki od profesora su mi zadavali prilične probleme zbog mog verovanja u Bibliju, ali su mi dopustili da za sat vremena odbranim svoje verovanje u stvaranje pred celom grupom studenata. To je bilo tako dobro iskustvo!

Zahvalan sam Bogu što me je vodio do adventističke srednje škole. To je promenilo moj život. Ja sada poučavam mlade znajući da oni mogu da prenesu svoju veru svojim porodicama. To je moj način da uzvratim.

Ovog tromesečja nekoliko adventističkih škola primiće deo dara trinaeste subote da im se olakša izgradnja učionica. Dajte velikodušno tako da još više mladih upozna Isusa kao što sam ja imao priliku.

Misionske vesti

- Adventističke škole odigrale su veliku ulogu u rastu crkve u Indiji tokom proteklih 100 i više godina. Mnoga deca iz nehrišćanskih domova pohađala su adventističke škole da bi dobile kvalitetno obrazovanje na engleskom jeziku.
- Deo dara trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgrade učionice u tri srednje škole u Indiji: u školi »Džejms Memorijal« u Tamil Nadu (jugozapadna Indija), u školi »Kotarakara« u Kerali (najjužniji deo Indije) i u školi »Lazgalon« u Maharaštri (zapadna Indija). Ovi prošireni i poboljšani objekti omogućiće da još više srednjoškolaca nauči o Božjoj velikoj ljubavi.

5. februar 2011.

Bog se brine za sve (Centralna Indija)

[Zamolite neku devojkicu da ovo iskustvo predstavi u prvom licu jednine.]

Udahnula sam duboko da bih smirila živce. Nikad ranije se nisam prijavila na posao i nadala sam se da moja nervoza neće biti vidljiva.

Kad mi je umro otac, rođaci su pomogli mojoj sestri i meni da završimo koledž. Sada mi je zaista bio potreban posao da pomognem svojoj majci i mlađoj sestri koja je još uvek išla u školu. Vrata su se otvorila, a upravnik bolnice, lekar, pozvao me je da uđem i sednem.

»Da li poznajete Boga?« pitao me je kad sam sela.

»Da, po malo«, promucala sam, iznenađena tim pitanjem. »Moj školski drug mi je pričao o Bogu i pozvao me da dolazim u crkvu. Ne mogu često da idem, ali sviđa mi se«, objasnila sam. »Rođaci mog oca mi to nikad ne bi dozvolili.«

Doktor i ja pričali smo nekoliko minuta, a onda, pre nego što sam otišla, pomolio se za moju porodicu i mene.

Poziv

Čekala sam nekoliko dana da se čujem sa doktorom oko zaposlenja. Kad se ništa nije desilo, otišla sam njegovoj kući da lično popričam sa njim. Srce mi je lupalo u grudima dok sam kucala na doktorova vrata. Starija žena ih je otvorila i pozvala me da uđem. Rekla mi je da je doktor vrlo zauzet. Pošto me je pozvala da sednem, postavila mi je isto čudno pitanje kao i doktor: »Da li poznajete Boga?«

»Znam po malo o Bogu«, odgovorila sam. »Imam prijatelja, školskog druga, koji mi je pričao o Bogu i pozvao me da dolazim u crkvu. Idem tamo kad mogu.« Tada sam skupila hrabrost da pitam: »A zašto to pitate? Da li ste me videli u crkvi?«

»Ne, draga moja«, rekla je žena, »ja idem u crkvu subotom.« Nikad nisam čula za hrišćane koji idu u crkvu subotom.

»Da li čitaš Bibliju?« nežno je upitala žena. Rekla sam joj da sam čula neke priče iz Biblije, ali da nemam svoju Bibliju. Pričale smo tako još nekoliko minuta i saznala sam da je ona doktorova majka. Doktor je još uvek bio zauzet, tako da me je njegova majka pozvala da dođem ponovo. »Možda bismo mogle zajedno da proučavamo Bibliju«, predložila je. Zahvalila sam joj se i otišla.

Dobila sam posao kod doktora adventiste u bolnici. Nekoliko dana kasnije otišla sam do doktorove majke. Ovoga puta sam povela svoje dve sestre. Pričale smo o Bogu i istinama koje On otkriva u Bibliji. Zatim nam je ta ljubazna žena dala dve Biblije da bismo mogle da ih čitamo nasamo između naših viđenja.

Nakon nekoliko sedmica, doktorova majka nas je pozvala da idemo u crkvu sa doktorom i njom. Prihvatile smo taj poziv. Nadale smo se da naši rođaci neće saznati za naše interesovanje za hrišćanstvo, ali se to ipak dogodilo. Jednog dana nam je u posetu došao moj ujak. Izgrdio je moje sestre i mene zato što više ne nosimo nakit. Podsetio nas je da je naš drugi ujak sveštenik u hramu i da imamo obavezu da budemo odane veri našeg pokojnog oca.

Bekstvo

Jednog dana je moj stric došao da obiđe moju majku. Rekao joj je da je našao muža za mene. Izvukao je sliku iz svog džepa i pokazao joj. »Ovaj čovek će se postarati da tvoja ćerka sledi porodičnu veru«,

rekao je. Osetila sam nesvesticu dok sam slušala reči svog ujaka. *Brak s nevernikom?* mislila sam. Nisam se usudila da se usprotivim, ali sam znala da ne želim da se udam za tog čoveka. Ali, kako da izbegnem takvu sudbinu?

Narednog dana, ispričala sam doktoru o poseti mog ujaka. On je saosećajno slušao i obećao da će uraditi sve što može da mi pomogne. Nekoliko dana kasnije rekao mi je da je za mene i moju sestru uredio da oputujemo u drugi grad gde bismo mogle da radimo u jednoj adventističkoj porodici i u školi. Zahvalno sam to prihvatila i uskoro smo započele novi život na sigurnijem mestu.

Nedavno sam saznala da su rođaci mog oca uznemiravali moju majku i mlađu sestru. Ljubazni doktor je i njima pomogao da napuste grad. Uskoro smo bile zajedno u drugoj adventističkoj srednjoj školi, gde smo moja sestra i mogle da poučavamo, a moja najmlađa sestra je mogla da studira. Tamo ćemo biti sigurne.

Zadivljena sam kako se Božja velika ljubav pokazala kroz ljude kao što su doktor i njegova majka. I ja sam zahvalna što nas je Bog vodio do adventističke škole da učimo i studiramo. Tamo možemo da budemo sigurne i da učimo o Božjoj volji za naše živote.

Hvala vam za vaše misionerske darove koji podupiru adventističke škole i zdravstvenu pomoć po celom svetu.

Misionerske vesti

- Više od 80 % ljudi u Indiji su Hindusi. Hinduizam je religija koja je nastala u Indiji. Druge religije u Indiji su islam (13 % Muslimana), hrišćanstvo (2-3 %), Siki (skoro 2 %) i budisti (manje od 1 %).
- Hindusi nemaju jasno utvrđen skup verovanja kao hrišćani. Svaki vernik je potaknut da nađe svoju ličnu duhovnu i moralnu istinu. Hindusi često služe različitim bogovima i nijedan nije veći od drugog. Nema spasitelja, niti jedinstvenog Boga kome treba služiti, kao što je to u hrišćanstvu.

12. februar 2011.

Pozvan u službu (Zapadna Indija)

Još od detinjstva, Đitendra je osetio Božji poziv da bude pastor. Zato se Đitendra, kad njegova porodica više nije imala čime da mu plati dalje obrazovanje, prijavio da postane pionir Globalne misije. Bio je još srednjoškolac kada je poslat da radi u selu blizu kuće svojih roditelja u zapadnoj Indiji.

Pravin

Jednog dana, neki par je došao kod Đitendre da traži pomoć za svog sina, Pravina. Pravin je bio bistar i dobar đak u školi. Kad je završio srednju školu, ujak ga je pozvao da dođe u Mumbai da radi.

Mladić je stigao u Mumbai i posetio nekoliko hramova, dajući darove i moleći se bogovima na početku svoje potrage za poslom. Prijavio se za posao kao predstavnik za prodaju sanitetske opreme i bio je pozvan na razgovor. Idući na razgovor, zaustavio se kod svog omiljenog hrama da bi zatražio poseban blagoslov. Razgovor je dobro prošao i ponuđen mu je posao. Pravin je bio siguran da se bogovi raduju s njim.

Zastrašujuća bolest

U prva tri meseca, Pravinov posao je išao dobro, sve dok, jednog dana, nije doživeo jaku glavobolju. Uzeo je neko sredstvo za ublažavanje bola iz kutije za prvu pomoć, nadajući se da će mu ubrzo biti bolje. Umesto toga, gotovo trenutno je počeo da trpi zastrašujuće halucinacije. Nije mogao da kontroliše ni svoje misli ni postupke. Pravin se zabrinuo da možda gubi razum.

Pravinov ujak se zabrinuo za duševno stanje svog sestrića, ali je oklevao da ga odvede kod doktora jer se plašio da će doktor da ga pošalje u duševnu bolnicu. Zato ga je radije poslao kući, u njegovo selo, da se odmori daleko od zagađenog grada.

Pravinovo ponašanje je zabrinulo njegove roditelje, koji su se plašili da im je sin opsednut zlim duhom. Učinili su sve što su mogli za svog sina, pozivajući vračare iz sela da uklone čini i da ga oslobode od demona, ali Pravinovo stanje je ostalo nepromenjeno. Izgledalo je da ništa ne pomaže, a Pravin je bolovao više od godinu dana.

Isterivanje đavola

A onda je neko predložio da porodica pozove hrišćane da se pomole za Pravina. Mladićevi roditelji su pronašli Đitendru, pionira Globalne misije, i rekli mu za probleme svog sina. Đitendra se složio da se moli za ovog mladića i zatražio dozvolu da pozove još neke vernike da mu se pridruže u molitvi za Pravina. Roditelji su se složili.

Vernici su se okupili u kući Pravinovih roditelja, gde su porodici čitali obećanja iz Biblije. Pravin je mirno sedeo i slušao Božje reči. Dok su se vernici molili za mladića, pognuo je glavu.

Vernici su redovno dolazili da čitaju Bibliju i mole se za Pravina. Njegovi roditelji su приметili da je Pravin smiren kad god bi kod njih došli hrišćani.

Tri meseca su vernici dolazili u posete i molili se za Pravina. Mladićevo ponašanje i razmišljanje se vratilo u normalu, a cela porodica je prihvatila Hrista kao svog Gospoda. Pravin je kršten i sad ponovo radi. Ali, on se drži podalje od hramova u gradu. On zna da je jedini Bog koji ima silu da promeni živote ljudi Bog Isusa Hrista.

Neplodna porodica

Pet godina je 26-godišnja Maniša pokušavala da dobije bebu. U početku su je njeni vodili u obližnje hramove i svetilišta da bi se molila za muško dete; kako je vreme prolazilo, oni su prestali da bacaju novac. Vreme je isticalo i, ako uskoro ne rodi mušku bebu, znala je da će je muž pustiti i oženiti se drugom. U njenoj kulturi, neplodna žena nema vrednost za svog muža i zajednicu uopšte.

Manišin suprug, Ruhan, radi kao majstor u selu. Jednog dana je Ruhan zamoljen da popravi nešto u kući u kojoj je živio Đitendra, pionir Globalne misije. Dok je Ruhan radio, Đitendra je pričao sa njim. Đitendra je saznao za želju para da ima dete. Razumeo je njihovu žudnju i ponudio da se moli Bogu da im da dete.

Đitendra je posetio par i molio se da Maniša zatrudni. Čitao je obećanja iz Biblije da ohrabri Ruhana i Manišu da budu strpljivi jer Bogu ništa nije nemoguće ako oni budu verovali. Đitendra je ovom paru čitao priču o Avramu i Sari. Mladi par se složio da čita obećanja iz Biblije i da se moli sa Đitendrom.

Uskoro je Maniša zatrudnela. Par je bacio idole u reku i prihvatio Isusa kao svog Gospoda. Puni poverenja u Boga za svaki blagoslov, oni su postali svetlost vere u svojoj porodici i u celom selu.

Rastuća vera

Bog je blagoslovio Đitendrin rad u ovom malom selu. Danas on vodi malu grupu od 25 ljudi od kojih je 10 već kršteno.

Misionski darovi koje dajete pomažu rad Globalne misije i druge napore da se širi Božja ljubav po celom svetu. Hvala vam.

Misionske vesti

- Više od milion ljudi u Indiji postali su adventisti u proteklih 20 godina. Često su i cele crkve nastajale dok su ljudi učili o sili i ljubavi Božjoj. Međutim, mnogi novi vernici nemaju zgradu u kojoj bi održavali bogoslužjenja. Mnoga bogoslužjenja se održavaju u kućama vernika ili ispod drveta.
- Deo dara trinaeste subote za ovo tromesečje podupreće izgradnju osam crkava za zajednice koje nemaju mesto za bogoslužjenje.
- Gledajte DVD »Adventističke misije« da biste saznali više o potrebama crkava u Indiji.

19. februar 2011.

Ljubav prema ljudima (Zapadna Indija)

Ešvar je otvorio vrata i nasmešio se čoveku prijateljskog izgleda koji je stajao pred njim. Čovek mu se predstavio kao hrišćanski pastor i Ešvar ga je pozvao da uđe. Ešvar je bio hrišćanin i uvek je rado pričao sa drugim hrišćanima. Pozvao je pastora da dođe ponovo i njih dvojica su zajedno proučavali Bibliju. Ešvar je željno prihvatio nove biblijske istine za koje je čuo i uskoro se priključio adventističkoj crkvi.

Ešvar je osećao vatrenu želju da sa drugima podeli nove istine o Bogu koje je saznao. Napustio je svoj posao u fabrici i postao pionir Globalne misije.

Ešvar uživa da bude sa ljudima. On često sedi blizu seoskog hrama i odlazi kod ljudi koje tu sreće. On traži načine da im priča

o Isusu. On sa njima deli tugu kad im neko blizak umre i njihovu radost kad su venčanja ili rođenja.

Nevolja i svedočanstvo

Nekim ljudima nije se dopalo što zbog Ešvara neki ljudi u selu postaju hrišćani. Jednog dana ga je jedan mladić čuo kako priča o Isusu. On je zgrabio Ešvara za kragnu i pokušao da ga odvuče odatle. »Ne moraš da me vučeš«, nežno je rekao čoveku. »Mogu da idem s tobom gde god ti hoćeš.« Čovek nije hteo da pusti Ešvara. Čovek je odveo Ešvara do grupe ljutih ljudi koji su zahtevali da prestane da ih preobraća u hrišćane. Ešvar je rekao da on ne može nikog da prisili da promeni svoju veru.

Zatim ga je onaj mladić poveo do starešina u selu, koji su ga pitali zašto dolazi u njihovo selo. »Došao sam da pričam ljudima o Isusu«, rekao je Ešvar jednostavno. Starešine su sedele i slušale dok je Ešvar govorio, počevši od 1. Mojsijeve i vodeći ih tako kroz Bibliju. »Ovaj isti Isus uskoro ponovo dolazi«, završio je Ešvar. »Moram to da kažem svakom ko hoće da sluša tako da bude spreman kad On dođe.«

Kad je Ešvar završio, starešine su rekle: »Tvoja vera je dobra. Mi ne možemo da prihvatimo Isusa, ali ti možeš da preobратиš našu decu.«

Ljudi koji su povelili Ešvara do lokalnih starešina bili su iznenađeni i ljuti, ali nisu mogli ništa da urade da zaustave Ešvara da govori ljudima o Hristu. Oni su prestali da ga uznemiravaju, a neki su čak otišli do njega nasamo da od njega zatraže da se moli za njihove voljene. Nekoliko njih sad dopušta svojoj deci da slušaju priče o Isusu.

Moli se za našeg psa

Jedan čovek je došao do Ešvara i zamolio ga da dođe brzo i pomoli se za ljubimca njegove porodice, psa koji je upravo uginuo. Ešvaru je bilo neprijatno da se moli za psa i pokušao je da ih odbije, ali su oni insistirali da Ešvar dođe i pomoli se. Konačno je Ešvar otišao do kuće i pomolio se, ne za psa, već za porodicu. Zahvalna porodica je pozvala Ešvara da ponovo dođe i priča im o Hristu.

Sahrana sveštenika hrama

Sveštenik hrama je često slušao svoj radio dok je radio u dvorištu hrama. On je pronašao hrišćansku stanicu i slušao o Hristu. Jednog

dana kada je Ešvar prolazio pored kuće ovog čoveka, sveštenik ga je pozvao i pitao šta on radi u tom selu. »Ti si sveštenik hrama bogova«, rekao je Ešvar smešeći se. »Ja sam sveštenik Isusa Hrista.« Sveštenik je klimnuo glavom i prigušeno se nasmejao.

Ešvar ga je posetio nekoliko puta. A onda je jednog dana saznao da je sveštenik umro. Čovekova porodica se okupila na sahrani, ali oni nisu mogli da nađu sveštenika da sahrani čoveka. Sveštenikova porodica je zamolila Ešvara da govori na sahrani. Ešvar je zgrabio svoju Bibliju i sledio ljude do mesta sahrane, moleći Boga da mu da prave reči. Znao je da će na sahrani biti prisutni i neki od onih koji su se protivili njegovoj službi.

Porodica je zamolila Ešvara da izvede hrišćansku sahranu za sveštenika hrama. Ešvar je pevao pesmu koja je govorila o nadi u vaskrsenje u Isusu. Onda je čitao obećanja o Isusovom drugom dolasku iz Biblije. Posle sahrane nekoliko ljudi je došlo do Ešvara i pitalo ga da im još nešto kaže o Isusu.

Ešvar je nastavio da sklapa prijateljstva sa ljudima u ime Hristovo. Njegovo prijateljsko evangeliziranje u ovom selu do sad je dovelo Hristu 75 ljudi.

Naši sedmični misioniski darovi pomažu radu misije, uključujući i Globalnu misiju, po celom svetu. Hvala vam što dajete da bi drugi mogli da saznaju o Božjoj beskonačnoj ljubavi.

Misionске vesti

- Mnogi ljudi u južnoj Aziji gladuju za Bogom koji ih voli. Nove zajednice se brzo stvaraju, ali malo grupa može da izgradi crkvu. Obezbediti crkvu vernicima u južnoj Aziji znači osigurati nastavak rasta te zajednice.
- Saznajte više o radu pionira Globalne misije u Indiji na DVD-ovima »Adventističke misije«. Da biste pogledali deo sa DVD-a idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« (pomoćna sredstva) i na »Adventist Mission DVD« (DVD »Adventistička misija«) u desnoj koloni. U donjem delu te stranice izaberite jedan od DVD programa iz menija.

26. februar 2011.

Mač i Duh (Zapadna Indija)

Josif je osećao kako mu lupa srce dok ga je gomila ljutih ljudi gurala. Njihovi gnevni glasovi su ga optuživali da izaziva nevolju govoreći o novom Bogu u selu. »Hajde da ga prebijemo!« rekao je neko. »Ubijmo ga!« vikali su drugi.

Revnost za Hrista

Josif nije dugo bio hrišćanin. U svojoj revnosti da podeli svoju novu veru sa drugima, on je došao do ovog sela kao pionir Globalne misije da druge poučava o Hristu. Naišao je na čoveka koji je želeo da zna o Hristu, i ta dva čoveka su zajedno proučavala Bibliju. Uskoro je taj čovek predao srce Bogu.

Međutim, drugi u selu su bili ljuti što je hrišćanin došao da im uzbuni ljude. Oni su krenuli prema kući gde je Josif bio u poseti i zahtevali da on izađe iz kuće.

Josif se tiho molio dok ga je gomila pritiskala sa svih strana. Zatim je istupio prema vođi, koji je stajao i mahaio mačem. Josif je nežno stavio svoju ruku na čovekovo rame i pričao sa njim. »Brate, ja sam došao u miru i u ime Isusa, koji je moj Bog i moj prijatelj. On želi da bude i tvoj Bog i prijatelj.«

Vođa je pogledao u Josifove oči i smirio se. Gomila se malo stišala. Zatim je vođa izazvao Josifa.

Izazov

»Ja imam ćerku«, rekao je. Ona ima 10 godina i paralizovana je već šest godina. Ona ne može da se pokrene niti da govori. Dođi i traži od tvog Boga da isceli moju ćerku. Ako je On isceli, onda ćemo te ostaviti na miru. Ali, ako je ne isceli, onda ćemo da te ubijemo.« Čovek je dotakao mač na preteći način.

Čovek se okrenuo i krenuo svojoj kući, dok je svetina gurala Josifa za njim. Kad su stigli do vođine kuće, gomila je ostala napolju dok su Josif i vođa ušli u kuću.

Vođa je pokazao rukom na svoju ćerku, Kamali. Josif je shvatio da jedino čudo može da je spasi - kao i njega. Kleknuo je kraj kreveta

i molio se. On je zatražio od Boga da mu oprostí njegove grehe, a zatim je tražio, ako je to Božja volja, da mala Kamali bude isceljena. »Pomozi prisutnima u ovoj sobi da razumeju da si Ti svemogući Bog koji je stvorio zemlju i sve što živi na njoj«, molio se.

Videli su Božju silu

Josif je završio svoju molitvu i ustao. Devođicin otac je klimnuo dvojici muškaraca koji su stajali u sobi sa njima. Oni su vezali Josifa da bi bili sigurni da neće da pobegne. Josif je nastavio da se moli za dete, i za nekoliko minuta je video blage pokrete.

Da li mu se to pričinió? Ne. Kamali se ponovo pokrenula. Ispravila je jednu nogu! Josif ju je ohrabrio da nastavi da se kreće i devođica je ispravila i drugu nogu i obe ruke. Josif je slavio Boga dok je ohrabrivao devođicu da se pokreće.

Kamali je polako sela. A zatim, dok je porodica posmatrala, bez reči, ali radosno, Kamala je polako ustala na svoje, do malopre paralizovane noge i napravila je korak. A zatim i drugi.

»Moja ćerka!« prošaputala je Kamalina majka. Devođica se smešila i hodala polako prema svojoj majci. Suze su ispunile oćeve oči dok je grlio Josifa. Muškarci koji su vezali Josifa tiho su stajali dok je Kamali hodala po sobi. Njene ruke su ojačale i dok su je posmatrali, snaga se vratila u njene ruke

Otvaranje vrata veri

Zatim su se vrata otvorila, i ušla je Josifova žena. Njeno lice je pokazivalo zbuñjenost. »Šta se desilo?« prošaputala je. »Rečeno mi je da teroristi planiraju da te ubiju.« Pogledala je Josifa, još uvek vezanog, a zatim i radosna lica drugih prisutnih.

»Pričaću ti kasnije«, rekao joj je. »Ali Bog je upravo otkrio Svoju moćnu silu ovim nevernicima.«

Vođa gomile je odvezao Josifa i izvinio se zbog neprilike koju mu je prouzrokovao. »Želim da znam o tvom Bogu, koji je mojoj ćerki vratio zdravlje«, rekao je.

Josif je pričao sa gomilom koja je čekala ispred čovekove kuće. Nekoliko njih je želelo da zna više o Bogu kome je Josif služio. Tokom godine je 15 ljudi u selu bilo kršteno, a Josif i njegova žena su radili sa drugima koji su želeli da saznaju o Bogu.

Vođa gomile koja je nameravala da ubije Josifa sada radi sa njim u poučavanju drugih o živom Bogu.

Naši misionari darovi pomažu rad muškaraca i žena kao što je Josif koji radi kao pionir Globalne misije u oblastima Indije gde nema hrišćana i po celom svetu. Hvala vam za vaš udeo u Božjem Delu kroz vaše darove.

U kratkim crtama

- Stanovništvo južne Azije veoma je raznovrsno. Dok su hindi i engleski zvanični nacionalni jezici, ljudi Indije govore stotinama jezika i dijalekata.
- Sve svetske glavne religije postoje i u južnoj Aziji, uključujući i hinduizam, islam, hrišćanstvo i budizam. Hinduizam i budizam potiču iz Indije. Hinduizam ispoveda oko 80 % stanovništva. Islam je drugi po redu, sa oko 13 %. Hrišćanstvo ispoveda oko 5 % stanovništva Indije. Budizam sledi manje od 1 % stanovništva.

5. mart. 2011.

Majka u potrazi za verom (Zapadna Indija)

[Zamolite nekog mladića da ovu priču iznese u prvom licu jednine.]

Kad sam bio samo dečak, moj otac je putovao do Srednjeg istoka da radi. On nije bio hrišćanin, ali moja majka jeste. I tako, dok je otac bio na putu, išli smo nedeljom u crkvu sa majkom. Ona nas je učila onome što je znala o Bogu i čitala nam biblijske priče. Naučio sam da volim Isusa.

Moj otac je samo jednom godišnje dolazio kući u posetu. Dok smo moj brat i ja uživali u njegovim posetama, osećali smo da ga jedva poznajemo. On nije bio srećan kad je saznao da idemo u crkvu, a, kad sam mu rekao da želim da postanem hrišćanin, bio je

ljut. Ali, uskoro je otac ponovo otišao i mamina pravila su ponovo bila glavna u kući. Uskoro sam predao svoj život Bogu.

Žeđ za znanjem

Moj stariji brat je otišao daleko od kuće da studira, a ja sam ostao kod kuće sa mamom, i takođe sam studirao. Bog je postao veći deo života moje mame - kao i mog. Ona je provodila dosta vremena čitajući Bibliju i imala je dosta pitanja. Posetila je nekoliko crkava, ali nije mogla da nađe onu gde bi ljudi mogli da daju odgovore na njena pitanja.

Zatim se mama zaposlila kao spremačica u jednoj porodici. Kad je završila posao, porodica ju je pozvala da ostane i da prisustvuje bogosluženju njihove male grupe. Ona je ostala i molila se sa njima i uživala u molitvenom sastanku. Majka je bila u puno različitih crkava i slušala govore mnogih pastora, ali nešto je u ovoj maloj grupi izgledalo drugačije. Osim toga, pastor koji je ponekad vodio grupu rado je odgovarao na njena pitanja, obično navodeći biblijske tekstove.

Od tog dana je majka svake sedmice dolazila u tu malu grupu. Saznala je da su njeni novi poslodavci adventisti i da veruju na osnovu Biblije. Saznala je da članova ove crkve ima u skoro svakoj zemlji sveta.

Mama me je pozvala da odem sa njom na sastanak te male grupe. Bio sam zauzet na fakultetu, ali sam odvojio vreme za sastanke i uživao u njima. Nije bilo adventističke crkve blizu tako da smo se pridružili maloj grupi koja se sastajala petkom uveče i subotom.

Tatina iznenađujuća objava

U početku, majka je bila zabrinuta zbog toga što će reći mom ocu o bogosluženjima sa novom grupom, ali, kada je tata nazvao jedne večeri, ona mu je to i rekla. Očekivala je da će biti zaista ljut, ali nije bilo tako. Umesto toga, on je želeo da zna više o crkvi koja ju je toliko usrećila. Ona mu je rekla sve što je znala.

Malo po malo, dok je majka pričala sa njim o svemu što je saznala tokom proučavanja Biblije, očevo srce je omekšalo. Majka mu je poslala Bibliju i on ju je čitao svakog dana. On je pronašao malu

adventističku crkvu u zemlji u kojoj je radio i išao na bogoslužjenje svake subote. I on je počeo da se oslanja na Boga za svoje potrebe.

Majka i ja smo rekli mom bratu o onome što smo saznali. Kad se vratio kući za vreme raspusta, video je promene u našim životima. Proučavao je Bibliju sa nama i pratio nas na sastanke sa adventistima.

Vremenom, nas troje - majka, brat i ja - bili smo zajedno kršteni. Bili smo tužni što otac nije tu da bude sa nama, ali je on bio srećan zbog nas i radovao se.

Otac je odlučio da se i on krsti. Na kraju, nakon godina lutanja od crkve do crkve i potrage za istinom, konačno smo našli i crkvu i Hrista. Našli smo radost u veri i razgovoru o Jevanđelju sa ljudima koje poznajemo.

Tokom dana, išao bih na predavanja na univerzitetu, ali sam, kad god sam imao slobodnog vremena, govorio o svojoj veri sa prijateljima i rođacima. Gde god me je Bog vodio, bio sam spreman da idem. Moj brat je diplomirao i sada govori o Božjoj ljubavi svojim kolegama na poslu. On ima šefa koji traži da moj brat radi subotom, ali moj brat vidi kako Bog rešava probleme sa subotom i to mu daje nadu i veru.

Moja porodica zna da je velika prednost da učestvujemo u širenju večnog Jevanđelja u Indiji, posebno u ogromnom gradu kao što je Mumbai. Svi mi možemo da pomognemo da se širi Božja ljubav pričajući drugima šta nam Isus znači i prilažući misionerske darove tako da drugi mogu da čuju Božju poruku ljubavi.

- Mumbai, na zapadnoj obali Indije, najveći je grad u Indiji, sa više od 14 miliona stanovnika. On je jedan od pet najvećih gradova na svetu.
- Mumbai ima raznovrsno stanovništvo koje govori brojnim indijskim jezicima. Ova raznovrsnost podrazumeva i raznovrsnost verovanja. Dok su većina ljudi u Mumbaiju hinduisti, postoji i veliki broj muslimana, hrišćana i pripadnika nekoliko drugih religija.
- Adventistička crkva usredsređuje svoje evanđeoske napore na najveće gradove u Indiji gde žive milioni bez pravog saznanja o tome ko je Isus i da je On umro da ih spasi.

12. mart 2011.

Braća po veri (Zapadna Indija)

Sajleš i njegov brat Vadž bili su uspešni pastori na dalekom zapadu Indije. Crkve ove braće bile su u selima koja su udaljena samo 10 km. Braća su uživala radeći za Boga, a zajedno su imali oko 700 članova u svojim crkvama.

Poseta koja menja život

Jednog dana, neki posetioci su došli u Sajlešov dom. On ih je toplo pozdravio i pozvao ih da uđu. Pošto im je ponudio hranu, ljudi su seli da pričaju. Sajleš je saznao da su ta tri čoveka pioniri Globalne misije, dobrovoljci koji rade za Adventističku crkvu. Sajleš je uvek bio zainteresovan za razgovor o Bogu tako da je bio srećan što su ovi ljudi proveli neko vreme sa njim okupljeni oko Božije Reči. Uskoro su njih četvorica zašli duboko u razgovor o tome šta Bog kaže o stvaranju, Deset zapovesti i Isusovoj žrtvi na krstu. Sajleš je slušao zainteresovano dok su ljudi objašnjavali da Bog nikad nije ukinuo bilo koju od Deset zapovesti. Kao što Bog zabranjuje ubijanje ili krađu, tako On zapoveda svojoj deci da poštuju sveti dan, subotu. Sajleš nikad ranije nije razmišljao o zapovesti o danu odmora, suboti. On je pretpostavljao da svi hrišćani poštuju nedelju kao i on.

Kad su ljudi ustali da krenu, Sajleš ih je pozvao da ponovo dođu sledeće sedmice i da ponovo proučavaju Bibliju sa njim.

Širenje poruke

Ljudi su se vratili i proučavali sa Sajlešom. Mladi pastor je svaku novu biblijsku istinu koju je naučio delio sa svojom crkvenom zajednicom. Ubrzo su mnogi u njegovoj crkvi takođe bili uvereni da ih njihov pastor uči pravoj istini. I uskoro je skoro svako u Sajlešovoj crkvi izabrao da ima bogosluženje subotom umesto nedeljom. Onih nekoliko koji su želeli da nastave da bogoslužjenja održavaju nedeljom izabrali su druge crkve u toj oblasti i pridružili im se u bogoslužnju.

Kad su pioniri Globalne misije najavili da će se evanđeoski sastanci održavati u selu, Sajleš je pozvao Vadža i mnoge druge rođake da im prisustvuju. Vadž je putovao do sela i išao na sastanke.

Kad su se sastanci završili, kršteni su braća, njihovi roditelji i nekih 30 ostalih članova porodice. Skoro svi Sajlešovi i Vadžovi članovi crkve su kršteni, zajedno sa stotinama iz okolnih oblasti.

Test vere

Nije, međutim, svako bio srećan što toliko mnogo ljudi u toj regiji prelazi u hrišćanstvo. Neki su bili jako ljuti što nova grupacija hrišćana ulazi u tu oblast. Jednog dana, dok je Vadž držao biblijski čas u selu blizu njegove kuće, velika grupa ljudi se približila kući, mašući štapovima i mačevima. Prekinuli su biblijski čas, zgrabili Vadža i odveli ga do druge kuće, gde su ga zaključali. Gomila je pevala i vikala napolju, a Vadž je mogao da čuje pretnje da će ga spaliti zajedno sa tom kućom.

Prestrašen, Vadž je klekao i molio se za te ljude, tražeći da se Bog proslavi, šta god da se desi. »Kao što si spasao Danila, tako spasi i mene.« Onda se molio za ljude koji su ga zatvorili. »Pokaži im da si ti živi Bog«, preklinjao je Vadž. Satima se molio dok je vrelina probijala u kuću.

Zatim je čuo nekoga kako nespretno pokušava da otključa bravu. Pogledao je gore i video kako su se vrata otškrinula. *Da li je kraj blizu?* pitao se. Gomila se utišala kad je čovek počeo da govori.

»Ovaj čovek ovde u kući nije učinio ništa loše«, rekao je taj čovek napolju. »On priča o svojoj veri, a vi ne morate da ga slušate. Ali nemojte da naškodite sebi tako što ćete mu oduzeti život.«

Trenutak kasnije, čovek koji je govorio kraj otškrinutih vrata pozvao je Vadža da izađe. Vadž je shvatio da je taj čovek koji ga je branio bio jedan od vođa u selu. On je stajao blizu Vadža dok su hodali kroz gomilu i hodao je pored njega celim putem do Vadžove kuće u obližnjem selu.

Vadža je potreslo to iskustvo i razmišljao je da više ne radi kao pastor, ali pioniri Globalne misije potakli su ga da se ohrabri. »Bog ima velike planove sa tobom«, rekli su mu. »Ti ćeš voditi stotine ka Hristu ako ostaneš veran.«

Vadž je nastavio da deli sa drugima Božiju Reč, a danas to malo selo ima zajednicu od 300 novih vernika, uključujući i neke od onih koji su pretili Vadžu.

Sajleš i Vadž su zajedno postali pioniri Globalne misije. Danas oni služe Bogu zajedno kao adventistički pastori, vodeći mnoge do samog Isusa. Naši misionari darovi pomažu da se dosegnu hiljade ljudi u Indiji i po celom svetu i podupiru rad pionira Globalne misije.

U kratkim crtama

- Indijska kultura je usredsređena na porodicu. Često tri generacije žive u istoj kući ili u susednim kućama. Deke i bake često čuvaju svoje unuke dok im roditelji rade bilo u poljima ili u kancelarijama. Starija generacija obično ima vlast u porodici.
- Posebno među hindusima, bogoslužjenje se obično odvija kod kuće, gde se u sobi ili u udubljenju u zidu nalaze statue porodičnog boga ili bogova.
- Adventistička crkva radi na tome da obezbedi crkvene zgrade za što je moguće više zajednica. Čak i jednostavna crkvena zgrada ima ugled u društvu i ohrabruje ljude da se obaveste o učenjima crkve.

19. mart 2011

Prodavačica belog luka (Zapadna Indija)

Uša se vratila kući nakon celodnevne prodaje belog luka na ulicama sirotinjskog naselja u kome je živela. Ostavila je svoju korpu sa belim lukom na prašnjavom podu u porodičnoj jednosobnoj kući. Uzdahnula je kad je primetila da je kutija u kojoj je držala malo porodične odeće bila otvorena, a njen sadržaj razbacan. I pre nego što je pogledala unutra bilo joj je jasno da je njen muž tuda preturao u pokušaju da nađe nešto što bi mogao da proda i da za to kupi alkohol.

Kratko je pogledala po praznoj sobi i nije videla da bilo šta nedostaje. Njen muž je već prodao sve što je porodica posedovala - stolicu, prekrivač, njen lepi lonac. Sagnula se, uzela preostalu odeću i stavila u kutiju.

Život u gorkom beznađu

Kao i mnogi siromašni ljudi u Mumbaiju, u Indiji, i Uša se udala sa samo 12 godina za mladića koji je imao samo 16 godina. Ona je sanjala o boljoj budućnosti, ali njen mladi suprug počeo je da pije i ti snovi su se pretvorili u pepeo.

Uša je puno radila da bi kupila pirinač i nešto povrća da prehrani svoju rastuću porodicu koja je sada brojala i troje dece. Njen suprug je radio kao nadničar, ali mu je zarada odlazila na alkohol, a, kad mu to nije bilo dovoljno, uzimao je i od Ušine zarade. Zatim je prodavao porodični nameštaj i Ušine sarije. Ako bi pokušala da ga zaustavi, on bi je istukao.

Uša je dopunjavala svoju zaradu sakupljanjem starih novina, metala i plastike i to prodavala. Njen život se pretvorio u očaj i beznađe.

Onda je čula pevanje

Jednog dana dok je kuvala pirinač, čula je muziku - radosno pevanje - kako dolazi iz susedne kuće. Muzika ju je umirila i ona se smešila. Sledećeg dana je ponovo čula pevanje i pitala se šta se to dešava. Ipak, ona je bila suviše stidljiva da bi otišla do svojih komšija da vidi o čemu se radi, i tako je nastavila da sluša iz svog dvorišta pripremajući hranu.

Kada je sledeći put začula pevanje, Ušina radoznalost je nadjačala njenu stidljivost. Zastala je i sledila muziku do komšijine kuće. Ušla je kroz otvorena vrata i sela na pod da sluša.

Grupa žena je pevala pesme o nekom ko se zove Isus. *Pitam se ko je taj Bog*, mislila je Uša.

Kad se pevanje završilo, čovek je ustao da govori. Uša je saznala da je on pastor Adventističke crkve. Dok je čovek govorio, osetila je mir; njeni tereti su nestali i osećala se lakom.

Vratila se sledećeg dana i ponovo sledećeg da ponovo čuje o Isusu. Našla je nadu i veru usred očaja sopstvenog života. Dok je slušala pastorove reči o Spasitelju koji ju je voleo, njeno srce se zagrejalo. Tokom vremena je prihvatila Isusa kao Otkupitelja. Život joj je i dalje bio težak kod kuće, ali je na kraju njeno srce našlo mir.

Nada u očaju

A onda se Ušin muž razboleo i nije mogao da radi, ali je stalno bio pijan. Bio je u bolnici radi lečenja, ali nije mogao da živi bez alkohola tako da se vratio kući. Umro je mesec dana kasnije, ostavljajući Ušu i troje male dece da se bore sami. Uprkos utehi koju joj je Isus doneo i rečima mira i vere koje su joj prijatelji šaputali, osećala se samom i bespomoćnom.

Pastor ju je posećivao i pričao sa njom o deci. »Njima je potrebno da idu u školu«, rekao je. Ali Uša je jedva imala i da ih prehrani. Od čega bi im onda platila školarinu?

Pastor je otkrio plan. »Ako možete da platite polovinu školarine za vašu decu, našli bismo sponzore da plate ostatak«, rekao je. Kad joj je rekao koliki bi joj bili mesečni izdaci, Uša je dozvolila svom srcu da se nada da će njena deca možda čak i imati budućnost, posle svega. Sad kad niko nije trošio novac na alkohol, možda će moći dovoljno da uštedi da pošalje svoje dvoje najstarije dece u adventističku školu Lasalgaon.

Pastor je sve organizovao: odveo je decu i upisao ih. Nedostaju joj deca, a ona sama nastavlja da se bori da im plati školarine. Ipak, njoj je drago da se njena deca obrazuju u sigurnom okruženju, pripremajući se da služe Bogu i imaju bolje živote, kakav je ona zamišljala da će imati.

Često se Uša odrekla svog dela hrane da plati deci školarinu, ali ona ima nadu, i ona zna da Bog brine za nju.

Ovog tromesečja, deo dara trinaeste subote pomoći će da se obezbedi nova učionica u adventističkoj školi Lasalgaon tako da više dece može da se pripremi za život službe u Indiji.

Misionske vesti

- Vernici kao što je Uša, koja živi u siromaštvu, ne mogu sebi da priušte da pošalju decu u hrišćansku školu, ali adventisti u Indiji i po svetu pomažu da hrišćansko obrazovanje bude dostupno čak i za najsiromašnije dete. Deca u adventističkim internatima žive i studiraju na miru i u sigurnosti.
- Tri takve škole primiće deo dara trinaeste subote za ovo tromesečje da bi izgradili tako potrebne učionice da bi škole mogle da poučavaju više dece i da ona postanu sluge Hristove danas i u budućnosti.

Program trinaeste subote

Uvodna pesma	»Daleko i blizu polja su prepuna« iz američke crkvene pesmarice, broj 356
Dobrodošlica	Upravnik ili učitelj subotne škole
Molitva	
Program	»Budućnost je sada«
Dar	Dok se sakupljaju prilozima, zamolite decu da pevaju »Isus voli me« na jednom od indijskih jezika.
Završna pesma	»U srcu Isusa« iz američke crkvene pesmarice, broj 577
Završna molitva	

***

Učesnici: Tri govornika i pripovedač, uključujući, ako je moguće, bar jednog tinejdžera. Ako vam je grupa mala, dvoje govornika mogu da daju izveštaj. *[Napomena: učesnici ne moraju da pamte svoje delove, ali treba da budu dovoljno upoznati sa materijalom da im nije potrebno da čitaju baš sve iz skripte. Vežbajte tako da učesnici mogu da se osećaju prijatno, ubacujući i improvizacije gde je to zgodno.]*

Pripovedač: Južnoazijska divizija pokriva tri zemlje - Butan, Indiju i Nepal, plus brojna ostrva. Indija, najstanjenija zemlja u diviziji, ima više od 1,2 milijarde ljudi. To je druga zemlja na svetu po broju stanovnika.

Oko 80 % ljudi u Indiji slede hindu verovanja. Muslimana ima oko 10 % a hrišćani su na trećem mestu sa oko 4-5 % stanovništva. Oko 1,4 miliona ljudi, tek malo preko 0,1 % stanovništva, čine adventisti.

U proteklih 100 godina adventističko obrazovanje je postavilo temelj za propovedanje Jevandelja. Naše škole su veoma cenjene po celoj zemlji i mnogi koji nisu hrišćani šalju svoju decu u adventističke škole da bi ona imala prednost kvalitetnog obrazova-

nja, a, kad su deca naučila priče o Božjoj ljubavi, ona su ih delila sa njihovim porodicama i životi su im se menjali.

Reporter 1: Ališa je iz nehrišćanskog doma. Kad su joj roditelji dopustili da studira u velikoj adventističkoj školi i stanuje u internatu, nisu znali da je ta škola hrišćanska. Ališa je tamo stigla sa vrlo malo saznanja o Isusu. Ona nije razumela engleski jezik na kome su održavani časovi, ali je polako i to naučila.

U početku nije bila sigurna šta znače svakodnevna bogoslužjenja u internatu, ali, malo po malo, Ališa je učila o Isusu i zavolela Ga. Ona je otkrila da je bogoslužjenje i slavljenje Boga najvažniji deo školovanja.

Često su Ališini prijatelji pričali sa njom o Bogu. Ališa je znala da, ako postane hrišćanka, može da se desi da je se roditelji odreknu. Uprkos tome, Ališa i jedan od njenih prijatelja stali su na Hristovu stranu i bili tajno kršteni.

Kad su se devojke vratile kući sa školskog raspusta, sastale su se da bi pričale o Bogu i ispričale jedna drugoj šta su pročitale u svojim Biblijama. One pažljivo govore engleski tako da njihove porodice ne razumeju o čemu pričaju. Ališa krije svoju Bibliju da je njeni roditelji ne bi videli.

Ališa zna da će se suočiti sa mnogim izazovima u budućnosti zbog svoje odluke da postane hrišćanka, ali ona zna da će je Bog voditi. Ona zahvaljuje Bogu što je doveo i nju i njene prijatelje do škole u kojoj suogle da nauče o živom Bogu i Njegovom dragocenom Sinu, Isusu Hristu.

Pripovedač: Studenti adventisti imaju mnogo prilika da dele svoju veru sa svojim školskim drugovima. Ponekad je dele u ličnom razgovoru, a ponekad njihova vera sija kroz njihova dela. Nedavno su se neki studenti suočili sa izazovom poštovanja dana odmora, subote, čak i tokom studija u adventističkoj školi. Njihova odanost je pomogla mnogima da vide kako Bog odgovara na molitve.

Reporter 2: Džinsi, Sibin, i Remija su studenti u južnoj Indiji. Na kraju desetog razreda, đaci koji žele da studiraju moraju da polažu državni ispit.

Državni ispit je bio u subotu, a upravnik je naporno radio da dobije neki drugi dan. Izgledalo je da nema nade, ali su tri đaka bila dosled-

na: čak i ako moraju da ponove godinu, oni neće prekršiti zapovest o suboti. Upravnik je otišao na sud kao zastupnik đaka, i konačno se sudija složio da đaci mogu da imaju ispite i nakon subote.

Na dan ispita, dok su đaci neadventisti ulazili u učionicu gde je ispit trebalo da se održi, Džinsi, Sibin i Remija su otišli do crkve. Posle bogoslužjenja, troje đaka javilo se u školu dežurnom ispitivaču, koji ih je smestio u učionicu gde nisu mogli da pričaju sa ostalim studentima koji su već radili ispit. Troje vernih đaka provelo je popodne pevajući, moleći se i čitajući Bibliju. »Bila je to najbolja subota koju sam ikad imao«, rekao je jedan od đaka. «Osećali smo da je Bog prisutan među nama i da nam pomaže.»

Potom, po zalasku sunca, troje đaka ušlo je u učionicu za ispit i selo da uradi test. Trebalo je da do tada đaci budu umorni, ali oni su se osećali osveženo dok su radili ispit. Kad su okačeni rezultati ispita, troje vernih đaka su saznali da su upravo oni dobili više bodova od ostalih studenata koji su radili taj ispit ranije tog dana.

Bog je blagoslovio njihovu vernost. Lokalne novine su štampale priču o troje vernih studenata, i tada su mnogi čuli o suboti, a da pre toga nikad nisu čuli Božju zapovest da subotu treba držati svetom. Neki ljudi su ih pitali zašto je subota tako posebna, a troje mladih ljudi je dobilo priliku da objasni dragocene blagoslove subote.

»Moji roditelji su podržali moju odluku da poštujem subotu«, Remija je rekao. »Oni su obećali da će da se mole za mene tokom ispita. Kao rezultat, svi smo dobro uradili, a ishod ispita je bio na slavu Bogu.«

Škola planira da na zemljištu internata izgradi kompleks učionica u kojima će se održavati nastava po posebnom vladinom nastavnom programu za koji su se ovi đaci i odlučili. Tada će svi studenti adventisti moći da studiraju po tom programu na adventističkom fakultetu i polažu ispite drugim danima osim subote. Deo dara trinaeste subote pomoći će da se izgrade ove učionice.

Pripovedač: Jevanđelje se zadivljujućom brzinom širi južnom Azijom, zahvaljujući laicima evanđelistima i hrišćanskim školama. Izuzetan rast crkve u ovoj diviziji rezultat je uglavnom ovih dvaju evanđeoskih projekata.

Naši sedmični misioni darovi širom sveta pomažu ljudima da upoznaju Isusa, a da možda drugačije za Njega nikad ne bi čuli.

Južnoazijska divizija osposobljava svoje vernike da dosegnu druge ljude. Danas će naš dar pružiti pomoć u izgradnji učionice u trima školama, tako da više studenata može da studira i uči o Božjoj ljubavi prema njima. Takođe pomaže i da se izgrade neke crkve u svakoj regiji ili diviziji. Uradimo sve što možemo da podignemo ruke naše braće i sestara u celoj Južnoazijskoj diviziji danas. Hajde da damo velikodušno da bi i drugi više čuli o Jevanđelju po prvi put u svom životu.

Izvori informacija za vođu

Za više informacija o kulturi i istoriji Butana, Indije i Nepala, pogledajte u putničke prospekte u vašoj lokalnoj biblioteci ili na internetu. Ukucajte ime zemlje koju želite da proučite u vaš sajt za pretraživanje.

Posetite našu internet prezentaciju radi dodatnih fotografija, recepata, slagalica i drugih aktivnosti koje možete da preuzmete sa interneta i odštampate da biste misiju predstavili deci u što zabavnijem svetlu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« (izvori) i »Children's Activities« (dečije aktivnosti) u pop-ap meniju. Idite na prvo tromesečje i selektujte aktivnost koju želite.

DVD »Adventistička misija« je besplatan video na kome su priče iz zemalja na koje su svakog tromesečja usmereni misioniski naponi Adventističke crkve kao i priča o misiji Adventističke crkve po celom svetu. Zamolite vođu subotne škole da vam napravi kopiju DVD-a da biste ga podelili sa decom. Ili nađite na internetu www.AdventistMission.org da biste preuzeli DVD programe.

RAZNO

Ambasade i turističke agencije ponekad mogu da obezbede zanimljive informacije o svojim zemljama.

Podsetite članove da sadašnji rad naše crkve u svetu zavisi od sedmičnih darova subotne škole. Dvanaeste subote, izvestite o misioniskim davanjima za ovo tromesečje. Objasnite da je dar trinaeste subote iz jednog tromesečja posvećen posebnim projektima predviđenim za ovo tromesečje. Dar iz preostala tri tromesečja idu u fond svetske misije sa sedmičnim misioniskim darovima.

Budući projekti za darove trinaeste subote

Sledećeg tromesečja, Evroazijska divizija će biti u fokusu. Posebni projekti sadrže:

- Crkve za postojeće zajednice u Tomsku i Krasnojarsku u Sibiru, u Rusiji
- Crkvu za postojeću zajednicu u Bakuu, u Azerbejdžanu
- Dečiji projekat: lekcije subotne škole na azerbejdžanskom, gruzijskom i jermenskom jeziku.

Mapa i statistike za poslednju stranicu

Jugoazijska divizija

Unije Crkve	Članstvo		Stanovništvo	
Južnoazijska divizija	Crkve	Grupe	Članstvo	Stanovništvo
Odeljenje Istočnocentralne indijske unije	2.241	1.664	874.797	125.240.000
Odeljenje Severoistočne indijske unije	181	318	51.809	43.170.000
Odeljenje Severne indijske unije	368	1.706	204.068	668.810.000
Odeljenje Jugocentralne indijske unije	242	280	72.910	60.840.000
Odeljenje Jugoistočne indijske unije	403	832	120.707	69.100.000
Odeljenje Jugozapadne indijske unije	219	135	34.738	34.844.000
Odeljenje Zapadne indijske unije	232	461	124.863	168.623.000
Priključene oblasti	22	54	8.873	28.350.000
Ukupno	3.908	5.450	1.492.765	1.198.977.000

Projekti:

- Učionice za tri K-12 škole u Indiji
- Osam jednostavnih crkava za postojeće zajednice po celoj Južnoj Aziji